

**Wandelweg nr. 9 :
Promenade du
Beausaint :
La Roche-En-Ardenne
Merkteken:**

Langs het hele traject van deze wandelweg worden zonder schroom alle troeven onthuld die het charmante beeld van de Ardennen hebben gevormd. Ontdek deze weelderige natuur die hemel en aarde met elkaar verbindt

Vertrek : La Roche (rue Vieille route de Beausaint, rue Corumont)
Hoogte : 270 m
Afstand : 12 km
Approximatieve duur : 4u00
Moeilijkheidsgraad : moeilijk (aanzienlijk hoogteverschil)
Kenmerken : woud - laarzen bij vochtig weer

Vrij snel nadat u een klim heeft gemaakt in het zuidwestelijke deel van La Roche, ontdekt u langs de weg enkele Douglas-sparren, die hun maximale hoogte reeds of toch bijna bereikt hebben -1-. Vandaag de dag is het woud het ecologische systeem dat de meeste gelijkenissen vertoont met onze voorvaderlijke omgeving. Het woud vormt met andere woorden, ook al wordt het geëxploiteerd voor houtproductie, wat nog steeds een van de belangrijkste functies van de bosgebieden is, een immens reservoir van wilde gras- en kruidsoorten, houtgewassen (bomen en struiken) en dieren. Vele diersoorten kunnen inderdaad overleven in een ruimtelijk min of meer beperkt gebied dat aan hun fundamentele behoeften beantwoordt. Zo hebben bepaalde vogelsoorten een bijzondere voorliefde voor de boomkruinlaag (de bovenste laag van het woud) : de houtduif, de appelvink (foto 1), de Vlaamse gaai, de kraai... Andere houden zich liever op in struiken en kreupelhout : de tjiftjaf, de koolmees, de zwartkop... (foto 2). Nog andere verschansen zich in de stammen waar ze op zoek gaan naar voedsel (spechten, de boomklever, de boomkruiper...) Een laatste groep ten slotte is gebonden aan de grasachtige planten en de bodem : de merel, de winterkoning ... Door deze stratificatie ligt het aantal soorten dat op een zelfde oppervlakte kan leven gevoelig hoger en worden de mogelijkheden qua ruimte (schuilplaatsen, steunen, nestelplaatsen...) en voedsel optimaal benut. Een evenwichtig samenspel van planten, waarin zowel loofsoorten als harshoudende soorten voorkomen, kan een positieve invloed hebben op het leefklimaat in het woud en in het bijzonder op de fauna dankzij de ontwikkeling van de grasachtige planten.

Bij het verlaten van de oude weg die naar Beausaint leidt -2- trekt u door velden en weilanden, een omgeving waarin u de slechtvalk kan waarnemen. Deze roofvogel is een van de beste gevleugelde jagers. Wanneer hij in duikvlucht zijn prooi aanvalt, kan hij een snelheid van 180 km/u halen. In 1958 werden in België voor het laatst jongen van een slechtvalk waargenomen en in de jaren 1960 was deze vogelsoort op ons grondgebied volledig verdwenen. Het verbod om gevaarlijke pesticiden te gebruiken en verschillende beschermingsprogramma's in gans Europa hebben ervoor gezorgd dat deze vogel geleidelijk aan weer in onze streken verscheen. In de laatste jaren heeft men zelfs een ware comeback vastgesteld die echter niet mogelijk was zonder de hulp van talrijke organisaties : het Fonds voor de Instandhouding van Roofvogels (FIR) heeft in 1995 een beschermingsprogramma voor de slechtvalk opgestart. Door aangepaste legnesten te installeren op hoge gebouwen telt België dit jaar reeds 40 koppels. Het is een vogel die alleen leeft; vaak zit hij bovenop een rots of een paal op een open terrein. Wees aandachtig! Misschien zit hij hoog op een elektriciteitsmast, waar hij ongeduldig wacht tot een van zijn favoriete prooiën in zijn gezichtsveld verschijnt (eenden, kraaien, duiven, lijsters of spreeuwen). Met zijn klauwen doodt hij vogels met een gewicht tot 2 kg (foto 3). Deze vogel kan zelfs een zwaluw in de vlucht vangen. In het pittoreske dorpje Beausaint, waar dit traject u dwars doorheen leidt --, kan u deze trekvogel observeren van april tot september. In april keren de huiszwaluwen terug uit het zuiden van de Sahara, waar ze de winter hebben doorgebracht, naar hun broedgebied in Europa en in Azië. Afhankelijk van de afstand duurt de trek ongeveer 40 à 60 dagen. In die periode leggen ze tot 10.000 kilometer af. Vóór de trek, in de maand september, verzamelen de huiszwaluwen zich op elektriciteitskabels (foto 4).

Bij het verlaten van het dorp Beausaint, ziet u tijdens de afdaling door het bosrijke gebied aan uw linkerkant een mix van beuken en haagbeuken . Test hier eens uw kennis. Kent u het verschil tussen deze twee boomsoorten? Een gemakkelijk trucje om het te onthouden : De haagbeuk heeft tanden en de beuk heeft haartjes. In de lente, wanneer de beuk nieuwe bladeren heeft, is dit het

beste zichtbaar. Bij de beuk is de rand van de bladeren behaard (donzig) terwijl de haagbeuk getande bladeren heeft. Kan u ze nu van elkaar onderscheiden ? Nadat u over (of - als u wil - doorheen) de Ri de Bronze bent gegaan, volgt een zware maar prachtige klim. Neem even de tijd om u om te draaien en observeer de flank van de heuvel die onlangs werd ontbost en nu opnieuw door pionierplanten wordt bevolkt : berken, vlier (bergvlier en gewone vlier), wilgenroosje, brandnetel, braamstruiken en vele andere... Wist u dat de prikkelende haren van de brandnetel eigenlijk kegelvormige cellen zijn waarvan de spitse punt zeer broos is? Bij aanraking dringt de spitse punt in de huid, breekt hij en wordt een kleine hoeveelheid prikkelende stof afgegeven die de welbekende allergische reactie veroorzaakt. Ter informatie: enkel op de bovenkant van de bladeren staan haartjes. Wanneer u een brandnetel langs onder vast neemt, zal u zich dus niet prikken. Via het dorp Hives en na een moeilijke afdaling bereikt u opnieuw het vertrekpunt.

